

Metody probabilistyczne

Rozwiązania zadań

13. Statystyka

16.01.2020

Zadanie 1. Uzasadnij, że zachodzi wzór skróconego mnożenia:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X}_n)^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\bar{X}_n)^2$$

Odpowiedź: Ten wzór jest tak naprawdę szczególnym przypadkiem wzoru skróconego mnożenia dla wariancji:

$$E((X - EX)^2) = E(X^2) - (EX)^2,$$

gdzie za rozkład prawdopodobieństwa weźmiemy rozkład empiryczny na próbie, tzn. każdemu elementowi próby przypiszemy tę samą wartość prawdopodobieństwa $\frac{1}{n}$. Udowodnimy jednak ten wzór bezpośrednio. Mamy:

$$\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X}_n)^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - 2 \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i \bar{X}_n + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \bar{X}_n^2.$$

Ponieważ $\bar{X}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$ jest stałą niezależną od i , można ją wyjąć przed sumę, co daje:

$$\begin{aligned} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X}_n)^2 &= \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - 2\bar{X}_n \underbrace{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i}_{=\bar{X}_n} + \bar{X}_n^2 \underbrace{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n 1}_{=1} \\ &= \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - 2\bar{X}_n^2 + \bar{X}_n^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\bar{X}_n)^2. \end{aligned}$$

Zadanie 2. Pokaż, że estymator $\hat{\sigma}^2$ wariancji $\sigma^2 = D^2(X)$ zdefiniowany jako:

$$\hat{\sigma}^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\bar{X}_n)^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X}_n)^2,$$

jest silnie zgodny.

Odpowiedź: Zgodnie z prawem wielkich liczb,

$$\bar{X}_n \xrightarrow{\text{pr.}^1} EX$$

Rozważmy zmienną losową $Y = X^2$. Zdefiniujmy:

$$\bar{Y}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n Y_i = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2.$$

Zgodnie z prawem wielkich liczb:

$$\bar{Y}_n \xrightarrow{\text{pr.}^1} EY = E(X^2)$$

Czyli:

$$\hat{\sigma}^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i^2 - (\bar{X}_n)^2 = \bar{Y}_n - (\bar{X}_n)^2 \xrightarrow{\text{pr.}^1} E(X^2) - (EX)^2 = \sigma^2,$$

gdzie w ostatniej równości użyliśmy wzoru skróconego mnożenia dla wariancji.

Zadanie 3. Niech $\hat{\mu} = \sum_{i=1}^n c_i X_i$ będzie estymatorem wartości oczekiwanej $\mu = EX$ dla pewnych współczynników $c_1, \dots, c_n$ niezależnych od danych. Jaki warunek muszą spełniać te stałe, aby estymator był nieobciążony?

Odpowiedź: Stałe muszą się sumować do jedynki: $\sum_{i=1}^n c_i = 1$. Wynika to z tego, że:

$$E\hat{\mu} = E\left(\sum_{i=1}^n c_i X_i\right) = \sum_{i=1}^n c_i \underbrace{EX_i}_{=\mu} = \mu \sum_{i=1}^n c_i.$$

Jeśli $\hat{\mu}$ ma być nieobciążony, to $E\hat{\mu} = \mu$, a więc $\sum_{i=1}^n c_i = 1$.

Zadanie 4. Rozważ estymator wartości oczekiwanej μ postaci:

$$\hat{\mu} = \sum_{i=1}^n c_i X_i,$$

dla pewnych współczynników $c_1, \dots, c_n$ (niezależnych od danych). Załóżmy, że $\hat{\mu}$ jest nieobciążony (patrz zadanie 3). Dla jakich wartości $c_1, \dots, c_n$ ma on najmniejszą wariancję?

Odpowiedź: Z poprzedniego zadania wiemy, że jeśli $\hat{\mu}$ ma być nieobciążonym estymatorem wartości oczekiwanej μ , to musi zachodzić $\sum_{i=1}^n c_i = 1$. Policzmy teraz wariancję estymatora. Ponieważ $X_1, \dots, X_n$ są niezależne, tym samym $c_1 X_1, \dots, c_n X_n$ są niezależne, a więc:

$$D^2(\hat{\mu}) = \sum_{i=1}^n D^2(c_i X_i) = \sum_{i=1}^n c_i^2 \underbrace{D^2(X_i)}_{=\sigma^2} = \sigma^2 \sum_{i=1}^n c_i^2,$$

gdzie użyliśmy również prawa skalowania wariancji $D^2(aX) = a^2 D^2(X)$. A więc aby zminimalizować wariancję estymatora, należy zminimalizować $\sum_{i=1}^n c_i^2$ przy założeniu, że $\sum_{i=1}^n c_i = 1$. Zrobimy to w następujący sposób: za c_n podstawimy $1 - \sum_{i=1}^{n-1} c_i$ i w ten sposób pozbedziemy się jednej zmiennej oraz ograniczenia. Czyli musimy rozwiązać problem minimalizacji funkcji:

$$f(c_1, \dots, c_{n-1}) = \sum_{i=1}^{n-1} c_i^2 + \left(1 - \sum_{i=1}^{n-1} c_i\right)^2.$$

Liczmy pochodne cząstkowe po c_i :

$$\frac{\partial f}{\partial c_i} = 2c_i - 2\left(1 - \sum_{i=1}^{n-1} c_i\right),$$

i przyrównujemy je do zera:

$$\frac{\partial f}{\partial c_i} = 0 \iff c_i = 1 - \sum_{i=1}^{n-1} c_i.$$

Ponieważ prawa strona powyższego wyrażenia jest *taka sama* dla dowolnego i , wnioskujemy, że w optimum wszystkie wartości c_i są sobie równe, tzn. $c_1 = c_2 = \dots = c_{n-1}$, co po podstawieniu do powyższego wyrażenia daje:

$$c_i = 1 - (n-1)c_i \implies c_i = \frac{1}{n}.$$

Wtedy również $c_n = \frac{1}{n}$, a więc wszystkie współczynniki są równe $\frac{1}{n}$. Tym samym pokazaliśmy, że estymator nieobciążony ma najmniejszą wariancję, gdy jest zwykłą średnią arytmetyczną.

Uwaga: powinniśmy formalnie argumentować, że znalezione optimum to minimum, a nie maksimum. Ponieważ jest to jedyny punkt zerowania się pochodnej, funkcja nie ma więcej minimów ani maksimów. Aby przekonać się, że jest to minimum, wystarczy zauważyć, że f rośnie do nieskończoności gdy któryś ze współczynników rośnie do nieskończoności, więc znaleziony punkt nie może być maksimum.

Zadanie 5. Pokaż, że funkcja informacji Fishera $I(p)$ dla rozkładu dwupunktowego $B(p)$ ma postać:

$$I(p) = \frac{1}{p(1-p)}$$

Następnie pokaż, że estymator $\bar{X}_n$ wartości oczekiwanej p jest efektywny dla tego rozkładu

Odpowiedź: W rozkładzie dwupunktowym $X \in \{0, 1\}$, zapisując $q(x) = P(X = x)$ (zmieniamy oznaczenie rozkładu prawdopodobieństwa, żeby nie myliło się z parametrem p) mamy $q(1) = p$ i $q(0) = 1 - p$. Tym samym:

$$\frac{\partial \ln q(x)}{\partial p} = \begin{cases} \frac{\partial \ln p}{\partial p} = \frac{1}{p} & \text{dla } x = 1, \\ \frac{\partial \ln(1-p)}{\partial p} = -\frac{1}{1-p} & \text{dla } x = 0. \end{cases}$$

Funkcja informacji Fishera ma więc postać:

$$\begin{aligned} I(p) &= E \left(\left(\frac{\partial \ln q(X)}{\partial p} \right)^2 \right) = q(1) \left(\frac{\partial \ln q(1)}{\partial p} \right)^2 + q(0) \left(\frac{\partial \ln q(0)}{\partial p} \right)^2 \\ &= p \frac{1}{p^2} + (1-p) \frac{1}{(1-p)^2} = \frac{1}{p} + \frac{1}{1-p} = \frac{1-p+p}{p(1-p)} = \frac{1}{p(1-p)} \end{aligned}$$

Estymator $\bar{X}_n = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$ ma wartość oczekiwaną i wariancję równą:

$$E\bar{X}_n = EX = p, \quad D^2(\bar{X}_n) = \frac{D^2(X)}{n} = \frac{p(1-p)}{n}.$$

A więc $\bar{X}_n$ jest estymatorem nieobciążonym parametru p . Z kolei z nierówności Craméra-Rao wynika, że dla dowolnego estymatora nieobciążonego $\hat{\mu}$ parametru p mamy:

$$D^2(\hat{\mu}) \geq \frac{1}{nI(\theta)} = \frac{p(1-p)}{n}.$$

A więc $\bar{X}_n$ jest efektywnym estymatorem parametru p dla rozkładu dwupunktowego.